

set om de pågældende selv retter henvendelse til kommunen?»

Begrundelse

I spørgsmål nr. S 4032 (Folketingsåret 2002/2003) har ministeren redegjort grundigt for kommunernes vejledningspligt over for borgere, der retter henvendelse til kommunen. Spørgsmålet handlede imidlertid om kommunens eventuelle pligt til selv at rette henvendelse til borgere, som ud fra kommunernes oplysninger eventuelt kunne være berettiget til hjælp efter servicelovens § 84 efter den nye ordlyd, der trådte i kraft den 1. januar 2003, samt konsekvenserne af, at kommunerne undlader et sådant initiativ. Som det allerede fremgik af begrundelsen for spørgsmål nr. S 4032, er det generelt vanskeligt for den enkelte borger at danne sig et overblik over mulighederne for dækning af forskellige typer af merudgifter, f.eks. bistandstillæg, plejetillæg, personligt tillæg, kontant tilskud til hjælpere efter servicelovens § 77, merudgifter efter servicelovens § 84 osv. Som det desuden fremgik, så omfatter servicelovens § 84 også personer med vanskelige forudsætninger for selv at overskue mulighederne for hjælp. Den problemstilling, der ønskedes belyst, var derfor ikke primært kommunernes generelle vejledningspligt, men derimod pligten til i denne konkrete situation med nye regler at orientere borgere, som kommunen i forvejen har kendskab til, uden at afvente en henvendelse fra borgerne selv, om de forbedrede muligheder i servicelovens § 84, idet der i modsat fald vil være mange borgere, som alene på grund af uvidenhed ikke modtager en ydelse, som det ellers har været Folketingets mening, de skal modtage. I den forbindelse ønskedes det endvidere belyst, hvad konsekvensen er, hvis en kommune undlader at orientere borgerne om de nye regler, således at de først på et sent tidspunkt får kendskab til deres muligheder og derfor er gået glip af betydelige indtægter, medmindre den manglende kommunale oplysning kompenseres gennem en ret til at modtage merudgiftsydelsen med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor kommunen af egen drift burde have taget initiativ til en orientering om reglerne.

Svar (31/10 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som supplement til den generelle rådgivningsforpligtelse efter servicelovens § 3, hvori det bl.a. fastslås; at kommunen skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning, kan jeg oplyse, at kommunen efter servicelovens § 68 har pligt til at sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat funktionsevne. Samtidig skal tilbudet om rådgivning også omfatte opsøgende arbejde.

Det er vigtigt, at rådgivningen og tildelingen af handicapkompenserende ydelser efter serviceloven tager udgangspunkt i et samarbejde med den enkelte borger. Det er borgeren, som kan beskrive sin nedsættelse af funktionsevnen og sine behov. Det er kommunen, som gennem rådgivning kan finde ud af, hvad der findes af kompenserende ydelser, hvilke der er relevante, og hvad der kan ydes støtte til.

Samarbejdet mellem borgeren og kommunen indebærer både et udredende og et rådgivende element. Sagsbehandlingen skal sikre, at omfanget af funktionsnedsættelsen vurderes og beskrives af kommunen, og at borgeren har en klar fornemmelse af, hvad den nedsatte funktionsevne består i (personligt, helbredsmæssigt og i forhold til de barrierer i det omgivende samfund, som borgeren kan støde imod). Derudover skal sagsbehandlingen sikre at det fremgår, hvilke mulige kompenserende ydelser, der er relevante og hvilke af disse handicapkompenserende ydelser, kommunen yder støtte til.

Spm. nr. S 58

Til skatteministeren (7/10 03) af:

Colette L. Brix (DF):

»Mener ministeren, at der mangler økonomisk symmetri i etableringskontoordningen, når der kun gives fradrag i kommuneskatten (32 pct.), men PRISEN senere er, at man mister 70 pct. af det mulige afskrivningsgrundlag?»

Begrundelse

Dansk Folkeparti finder, at regeringens foreslåede forbedringer af etableringskontoordningen (nedsættelsen af etableringsgrænsen til 100.000